

9 Φεβρουαρίου, 1994

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 823/90)

Έννομο Συμφέρον — Ανάκληση προσβαλλόμενης πράξης — Επιφέρει έκλειψη του εννόμου συμφέροντος — Εκτός αν ο αιτητής έχει συμφέρον για κήρυξη της απόφασης άκυρης, για λόγους αποζημιώσεως, βάσει του Άρθρου 146.6 του Συντάγματος.

5

Συντάγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας — Δικαιολογείται διαφοροποίηση μεταξύ αντικειμενικά και εύλογα κρίνόμενων ανομοιών καταστάσεων — Εύλογη η διάκριση μεταξύ εγγεγραμμένων λογιστών Ηνωμένου Βασιλείου και Ηνωμένων Πολιτιών Αμερικής, υπό τις περιστάσεις.

10

Διοικητική πράξη — Έκδοση — Εκδίδεται με βάση τα στοιχεία που προσκομίζει ο ίδιος ο διοικούμενος προς υποστήριξη κάποιου αιτήματός του προς τη διοίκηση — Η νομιμότητα της πράξης κρίνεται επίσης με βάση τα στοιχεία αυτά.

15

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή του για αναγνώριση των προσόντων του ως ελεγκτή δημόσιων εταιρειών γιατί ως κάτοχος του τίτλου Certified Public Accountant (C.P.A.) του American Institute of Certified Public Accountants (A.I.C.P.A.), δεν ικανοποιούσε την παράγραφο (β) της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου αρ. 33.997 δηλαδή δεν είχε συμπληρώσει πένταετή εγκεκριμένη λογιστική και ελεγκτική πείρα. Εκκρεμούσης της προσφυγής τέθηκε θέμα κατάργησης της δίκης, λόγω ανάκλησης της επίδικης απόφασης

20

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 5 (1) Η ύπαρξη του Άρθρου 146(6) του Συντάγματος ως προς το δικαίωμα αποζημιώσεως, δίδει μια διαφορετική νομική πτυχή στο θέμα αυτό της εκλείψεως ή μη του εννόμου συμφέροντος, μετά από ανάκληση της επίδικης απόφασης.

10 Ο αιτητής έχει το δικαίωμα να προχωρήσει την προσφυγή του μέχρι την έκδοση απόφασης από το Δικαστήριο τούτο, ανεξάρτητα του εάν ο Υπουργός ανακάλεσε την προηγούμενη του απόφαση, γιατί μια ακυρωτική απόφαση αποτελεί προϋπόθεση για να προχωρήσει ένας για να ζητήσει αποζημιώσεις βάσει του Άρθρου 146(6) του Συντάγματος.

- 15 (2) Το Δικαστήριο εξέτασε τις εισηγήσεις και των δύο πλευρών και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις οι οποίες θα δικαιολογούσαν επέμβασή του στην επίδικη απόφαση, γιατί ήταν μέσα στα πλαίσια της διοικητικής ευχέρειας των αρμοδίων οργάνων να προβούν στη διαφοροποίηση, με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 23 Αυγούστου 1990, για θέσπιση κριτηρίων για αναγνώριση του τίτλου C.P.A. σαν ισότιμο προσόντος για σκοπούς του Άρθρου 155(1)(β) του Περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ.113. Η διαφοροποίηση είναι εύλογη και επομένως επιτρεπτή, γιατί γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ αντικειμενικά και εύλογα κρινομένων ανομοίων.
- 20
- 25

- 30 (3) Ως προς το δεύτερο νομικό λόγο που έχει εγερθεί από μέρους του αιτητή ότι πληρούσε το προσόν της παραγράφου (β) αναφορικά με το χρόνο εργασίας, θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα πιστοποιητικά τα οποία επισύναψε στην επιστολή του της 5 Οκτωβρίου 1990, δεν τέθηκαν ποτέ ενώπιον της Επιτροπής πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης, η οποία εδικοιολογείτο με τα στοιχεία τα οποία ο ίδιος είχε επιλέξει να θέσει ενώπιόν της προς υποστήριξη της αιτήσεώς του. Και τούτο γιατί ο αιτητής εφάρτε να είχε αποκτήσει τον τίτλο του C.P.A. στις 14 Δεκεμβρίου 1988, ημερομηνία έναρξης των απαιτούμενων δύομιση ετών εργασίας στην Κύπρο. Ο ίδιος είχε υποβάλει με την αίτησή του μόνο ένα πιστοποιητικό από τον οίκο Coopers and Lybrand, Ιωάννου, Ζαμπέλλας και Σία όπου και αναφέρεται τέτοια πείρα του για τριάμιση χρόνια περίπου στην Κύπρο, δηλαδή από τις 4 Σεπτεμβρίου 1985 έως 24 Μαρτίου 1989.
- 35
- 40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Ανάφερόμενη υπόθεση:

Charalambos Filippides and Son Ltd v. Republic a.o. (1985) 3 C.L.R. 2588.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία δεν εγκρίθηκε η αίτησή αναγνώρισης των προσόντων του αιτητή, κατόχου του τίτλου Certified Public Accountant (C.P.A.) του American Institute of Certified Public Accountants (A.I.C.P.A) ως ελεγκτή δημόσιων εταιρειών. 10

A. Χαράλαμπος για Χρ. Τριανταφυλλίδη, για τον Αιτητή.

15

K. Σταυρινός, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

A. N. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας, στη συνέχεια ο Υπουργός, με την οποία δεν εγκρίθηκε η αίτηση αναγνώρισης των προσόντων του αιτητή, κατόχου του τίτλου Certified Public Accountant (C.P.A.) του American Institute of Certified Public Accountants (A.I.C.P.A.) ως ελεγκτή δημόσιων εταιρειών γιατί δεν ικανοποιούσε την παράγραφο (β) της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, αρ. 33.997, ημερομηνίας 22 Αυγούστου 1990, δηλαδή δεν είχε συμπληρώσει πενταετή εγκεκριμένη λογιστική και ελεγκτική πείρα, είναι άκυρη και χωρίς οποιαδήποτε νομική ισχύ. 20 25 30

Ο αιτητής είναι πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας και απέκτησε τον τίτλο του Bachelor of Science στις 29 Μαΐου 1982, τον δε τίτλο του Certified Public Accountant στις 14 Δεκεμβρίου 1988. Έγινε δε μέλος του American Institute of Certified Public Accountants στις 31 Ιουλίου 1989. Εργάστηκε με τον Οίκο Coopers and Lybrand, Ιωάννου, Ζαμπέλλας και Σία και κατά το χρόνο της αιτήσεώς του ήταν αυτοεργοδοτούμενος. Στις 12 Ιανουαρίου 1990, με επιστολή του δικηγόρου του, ζήτησε από το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας όπως εγκριθεί ως ελεγκτής δημόσιων εταιρειών σύμφωνα με το άρθρο 155 του περί Εταιρειών Νόμου, ΚΕΦ. 115, και στις 27 Σεπτεμβρίου 1990, μετά από ανταλλαγή αλληλογραφίας, ο αιτητής πήρε την αρνητική επίδικη απόφαση. 35 40

Αναφορικά με το θέμα της αναγνώρισης των προσόντων του Certified Public Accountant, C.P.A., των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, ως ισότιμου προσόντος, για σκοπούς εξάσκησης του Επαγγέλματος του Εγκεκριμένου Λογιστή/Ελεγκτή Δημόσιων Εταιρειών, το Υπουργικό Συμβούλιο, στη συνεδρία του της 7 Δεκεμβρίου 1989, αποφάσισε - αρ. Απόφασης 32.707 (Παράρτημα Α), όπως εγκρίνει τα κριτήρια, για αναγνώριση του τίτλου C.P.A., ως ισότιμου προσόντος, για σκοπούς του άρθρου 155(1)(β), του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113.

10

Τα κριτήρια που καθιερώθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο με την απόφασή του αυτή είναι τα πιο κάτω:

15

“α) είναι κάτοχοι διπλώματος πτυχιακών σπουδών των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής με ειδίκευση στη Λογιστική:

β) έχουν περάσει τις ομοιόμορφες εξετάσεις του C.P.A.:

20

γ) πληρούν τις απαιτήσεις, ακαδημαϊκών προσόντων και υπηρεσιακής κατάρτισης, για συμμετοχή ως μέλη του C.P.A. της Πολιτείας στην οποία απέκτησαν τον τίτλο του C.P.A.:

25

δ) έχουν τετραετή εγκεκριμένη λογιστική, ελεγκτική υπηρεσία μετά από την επιτυχία τους στις εξετάσεις του C.P.A., δύο από τα οποία στην υπηρεσία θα πρέπει να αποκτήθηκαν στην Κύπρο. Η υπηρεσία τους στην Κύπρο θα πρέπει να έχει αποκτηθεί είτε σε πλήρη εργοδότηση εγκεκριμένου Λογιστή δημόσιων εταιρειών, είτε σε ανώτερη θέση δημόσιας εταιρείας/Κυβερνητικού Τμήματος κάτω από την επίβλεψη εγκεκριμένου Λογιστή δημόσιων εταιρειών και

30

35

ε) έχουν περάσει γραπτές εξετάσεις διάρκειας τριών ωρών του επιπέδου των τελικών εξετάσεων των εγκεκριμένων σωμάτων λογιστών του Ηνωμένου Βασιλείου στα θέμα Cyprus Company Law and Taxation, την ύλη των οποίων θα ορίσει η Ειδική για το σκοπό αυτό Επιτροπή που ορίσθηκε για την αξιολόγηση τέτοιων αιτήσεων με τη συνεργασία των αρμόδιων Κυβερνητικών Τμημάτων και Οργανώσεων. Η ικανοποίηση των πιο πάνω κριτηρίων κρίθηκε απαραίτητη ανεξάρτητα από την πιθανότητα οι αιτητές να κατέχουν άδεια ετοιμασίας λογιστικών εταιρειών για σκοπούς φόρου εισοδήματος.

40

Η πιο πάνω επιστολή του αιτητή της 12 Ιανουαρίου, 1990, δια-

βιβάστηκε στο Γενικό Λογιστή της Δημοκρατίας, ο οποίος είναι ο πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής αξιολόγησης αιτητών, για την εξάσκηση του επαγγέλματος του εγκεκριμένου Λογιστή/Ελεγκτή σε Δημόσιες Εταιρείες, για να εκφράσει τις απόψεις του.

5

Ο Γενικός Λογιστής και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών με επιστολές τους (Παραρτήματα “Δ” και “Ε” αντίστοιχα), προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας, επρότειναν την τροποποίηση της πιο πάνω αρχικής απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, ώστε να διαγραφούν οι παράγραφοι (δ) και (ε) αυτής και να προστεθεί στις υφιστάμενες παραγράφους (α), (β) και (γ) της ίδιας απόφασης, νέας παραγράφου (δ), που θα επέφερε αλλαγές, σ’ ό,τι αφορά το χρόνο άσκησης της λογιστικής Ελεγκτικής υπηρεσίας των υποψηφίων ελεγκτών Δημοσίων Εταιρειών.

10

15

Το θέμα τέθηκε ενώπιον του Υπουργικού Συμβουλίου, το οποίο, στη συνεδρία του στις 23 Αυγούστου 1990, αποφάσισε, με την απόφασή του αρ. 33.997, την αντικατάσταση των παραγράφων (δ) και (ε) της προηγούμενης απόφασής του αρ. 32.707, ημερ. 7 Δεκεμβρίου 1989, με νέα Παράγραφο (δ). (Παράρτημα “ΣΤ”), η οποία είναι η ακόλουθη:

20

“34. Το Συμβούλιο αποφάσισε να εγκρίνει τροποποίηση της Απόφασης του Συμβουλίου με Αρ. 32.707 και ημ. 7 Δεκεμβρίου 1989 ως εξής:

25

α) να διαγραφούν οι υποπαράγραφοι (δ) και (ε) της πιο πάνω Απόφασης· και

30

β) να προστεθεί η ακόλουθη νέα υποπαράγραφος (δ):

“έχουν πενταετή εγκεκριμένη λογιστική/ελεγκτική πείρα. Τουλάχιστον δυο έτη και έξι μήνες της πείρας αυτής θα πρέπει να αποκτήθηκε στην Κύπρο, σε πλήρη εργοδότηση εγκεκριμένου Λογιστή Δημόσιων Εταιρειών, μετά την απόκτηση του επαγγελματικού τίτλου Certified Public Accountant (C.P.A.) του American Institute of Certified Public Accountants (A.I.C.P.A.)”

35

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας με επιστολή του, προς το Γενικό Λογιστή, ζήτησε να πληροφορηθεί από αυτόν, ως πρόεδρου της αναφερόμενης Συμβουλευτικής Επιτροπής αναφορικά με τις απόψεις του, επί του επίδικου αιτήματος. Ο Γενικός Λογιστής απάντησε, με επιστολή του ημερ.

40

25 Σεπτεμβρίου 1990, (Παράρτημα “Ζ”) ότι ο αιτητής, δεν ικανοποιεί την παράγραφο (β) της νέας απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 33.997, δηλαδή δεν έχει συμπληρώσει πενταετή εγκεκριμένη Λογιστική/Ελεγκτική πείρα.

5

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας με την επιστολή του ημερομηνίας 27 Σεπτεμβρίου 1990, (Παράρτημα “Η”), πληροφόρησε το δικηγόρο του αιτητή, ότι το αίτημά του απορρίφθηκε, επειδή ο αιτητής δεν ικανοποιούσε την παρά-
10 γραφο (β) της πιο κάτω απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου.

Ο αιτητής με επιστολή του ημερομηνίας 5 Οκτωβρίου 1990, προς το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας, ζήτησε την επανεξέταση της αίτησής του. Η παρούσα προσφυγή όμως καταχωρήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1990 και επομένως δεν τίθεται θέμα παρόδου
15 της προθεσμίας των 75 ημερών που προβλέπει το Άρθρο 146(3) του Συντάγματος εις ότι αφορά την προσβαλλομένη απόφαση.

Από μέρους του αιτητή εγείρονται δύο ζητήματα προς υποστήριξη της αίτησης του για την ακύρωση της προσβαλλόμενης από-
20 φασης.

(α) Ότι τα κριτήρια βάσει των οποίων εκρίθη η αίτηση του αιτητού (εκείνα της δεύτερης απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου της 23/8/1990) είναι αντισυνταγματικά καθ’
25 ότι αντίκεινται προς το άρθρο 28 του Συντάγματος, και

(β) Ότι εν πάση περιπτώσει και ανεξάρτητα από τον ισχυρισμό περί αντισυνταγματικότητας, ο αιτητής, ως θέμα πραγματικό, πληρούσε τα εν λόγω κριτήρια.
30

Ως προς το θέμα της αντισυνταγματικότητας έχει υποστηριχθεί από μέρους του αιτητή ότι είναι Νομολογιακά καθιερωμένο ότι δεν επιτρέπεται η διαφοροποίηση εις τη μεταχείριση μεταξύ δύο ομοίων και ισότιμων ανθρώπων ή ομάδας ανθρώπων όταν μια τέτοια
35 διαφοροποίηση θα καταλήξει εις δυσμενή διάκριση του ενός σε σχέση με τον άλλο. Βέβαια τέτοια διαφοροποίηση επιτρέπεται όταν μεταξύ των δύο ανθρώπων ή ομάδων υφίστανται διαφορές.

40 Τόνισε δε ότι στην προκειμένη περίπτωση η διαφοροποίηση στη μεταχείριση συνίσταται στο ότι για μεν τους κατόχους του C.P.A. απαιτείται πενταετή υπηρεσία εκ της οποίας η ήμισυ στην Κύπρο ενώ αυτή η απαίτηση δεν υπάρχει διά τους κατόχους του τίτλου Chartered και Certified Accountant, παρόλο που και οι δύο κατηγο-

ρίες επαγγελματιών διδάσκονται την ίδια ύλη και εξασκούν τα ίδια καθήκοντα και εργασία. Η μόνη διαφορά μεταξύ των, η οποία όμως δεν μπορεί να αποτελέσει δικαιολογητικό στη διαφοροποίηση μεταχείρισης είναι ότι οι μεν κάτοχοι του τίτλου C.P.A προέρχονται από τις Η.Π.Α. ενώ οι άλλοι από την Αγγλία. Και ότι είναι φανερό πως μια τέτοια διαφοροποίηση καθιστά το επαγγελματικό προσόν που λαμβάνεται στις ΗΠΑ υποδιέστερο εκείνου της Αγγλίας χωρίς καμιά λογική βάση για αυτό. 5

Ως προς το δεύτερο λόγο, ο αιτητής υπέβαλε ότι έχει υπηρεσία πέντε ετών από την οποία τα δύο μισα χρόνια στην Κύπρο. Επομένως και από αυτή την άποψη η απόφαση που προσβάλλεται νοσεί δεδομένου ότι ελήφθη κάτω από πλάνη όσον αφορά τα ουσιώδη γεγονότα της υποθέσεως. 10

Στις 18 Νοεμβρίου 1991 ο Υπουργός με επιστολή τους της ίδιας ημερομηνίας, πληροφόρησε τον αιτητή ότι η απόφαση που είχε κοινοποιηθεί με την επιστολή του της 27 Σεπτεμβρίου 1990 εναντίον της οποίας καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή, ανακαλείτο και εισηγείτο την υποβολή νέας αιτήσεως από τον αιτητή προς το Υπουργικό Συμβούλιο η οποία θα ετύγγανε της δέουσας εξετάσεως. 15 20

Στις 31 Ιανουαρίου 1992 ύστερα από επεξηγήσεις οι οποίες ζητήθηκαν από μέρος του αιτητή, ο Υπουργός διευκρίνησε ότι από παραδρομή η απόφαση ελήφθη από αυτόν και όχι από το Υπουργικό Συμβούλιο ως το αρμόδιο όργανο. 25

Ο αιτητής συμμορφώθηκε με τα πιο πάνω και υπέβαλε νέα αίτηση προς το Υπουργικό Συμβούλιο η οποία και πάλι απορρίφθηκε από τον Υπουργό και όχι από το Υπουργικό Συμβούλιο όπως θα έπρεπε. Ενόψει αυτών των γεγονότων υπέβαλε την εισήγηση ότι η παρούσα προσφυγή θα πρέπει να προχωρήσει μια και η ανάκληση από τον Υπουργό της επίδικης απόφασης του δεν την καθιστά και άκυρη. Αναφορικά δε με την απάντηση που πήρε στη νέα του αίτηση ο αιτητής edήλωσε ότι θα εκαταχωρείτο νέα προσφυγή. 30 35

Υποστηρίχθηκε από μέρος του Υπουργού ότι με την ανάκληση της επίδικης διοικητικής απόφασης το έννομο συμφέρον του αιτητή έχει εκλήψει στο στάδιο της συζήτησης της προσφυγής του. Προς υποστήριξη της θέσεως αυτής έγινε αναφορά στο Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Σπηλιωτόπουλου, έκδοση 1978, σελίδα 359, παραγράφους 396, 397 και 398. 40

Θα πρέπει όμως να υποδειχθεί εδώ ότι η ύπαρξη του Άρθρου

146(6) του Συντάγματος ως προς το δικαίωμα αποζημιώσεως δίδει μια διαφορετική νομική πτυχή στο θέμα αυτό της εκλήψεως ή μη του εννόμου συμφέροντος μετά από ανάκληση της επίδικης απόφασης.

5 Έχω την άποψη ότι ο αιτητής έχει το δικαίωμα να προχωρήσει την προσφυγή του μέχρι την έκδοση απόφασης από το Δικαστήριο τούτο ανεξάρτητα του εάν ο Υπουργός ανακάλεσε την προηγούμενη του απόφαση, γιατί μια ακυρωτική απόφαση αποτελεί προϋπόθεση για να προχωρήσει ένας για να ζητήσει αποζημιώσεις βάσει του
10 Άρθρου 146(6) του Συντάγματος. Στην υπόθεση *Charalambos Filippides and Son Ltd v. The Republic of Cyprus and Others* (1985) 3 C.L.R. 2588, γίνεται ανάλυση του όλου θέματος και παραθέτω το σχετικό απόσπασμα το οποίο βρίσκεται στις σελίδες 2591 και 2592:

15 “The principles emerging from the caselaw on the amenity to annul the subject matter of a recourse after its revocation are:

- 20 (a) Annulment of an administrative act or decision by a competent Court of law is a prerequisite to the pursuit of a civil action for damages under para. 6 of Article 146.
- 25 (b) Where the disputed act affects a number of persons and is the subject matter of more than one recourses, its annulment in any one proceeding confers a right to pursue an action for damages under Article 146.6 to everyone of the challengers.
- 30 (c) Revocation of a administrative act as such does not per se confer a right to raise an action for damages to the parties prejudicially affected by the revoked act. The challenge of the decision before a competent Court of law is essential for the validation of a party’s right to damages under Article 146.6.
- 35 (d) Revocation of an act as such does not automatically justify the annulment of the act. Its annulment must be warranted in law because of either breaches of the law or the principles of sound administration. For example, an act may be revoked because of a change of policy on the part of the Administration, though valid ab initio. In such a situation the revocation, though it
40 dissipates the subject matter of the proceedings, it will not warrant its annulment.”

Υποστηρίχθηκε επίσης από μέρος του αιτητή ότι θα προχωρούσε την αίτηση αυτή επειδή τα θέματα που εγείρονται επηρεάζουν με-

γάλο αριθμό προσώπων με σπουδές, όπως αυτές του αιτητή και θα πρέπει το Δικαστήριο και γι' αυτόν το λόγο να προχωρήσει στην έκδοση της απόφασής του. Δεν νομίζω όμως ο λόγος αυτός να ευσταθεί και δεν θα ενδιατρίψω περισσότερο πάνω στο θέμα αυτό.

5

Από μέρους των καθ' ων η αίτηση υποστηρίχθηκε ότι ο Νομοθέτης μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του ευχέρειας θέλησε να διαφοροποιήσει όσους είναι μέλη σώματος λογιστών που συστάθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο, που έχουν δηλαδή σπουδάσει στην Αγγλία, από εκείνους, που φοίτησαν εκτός Αγγλίας. Για το διορισμό των πρώτων ως ελεγκτών εταιρειών δεν απαιτείται έγκριση ή εξουσιοδότηση από το Υπουργικό Συμβούλιο, ενώ τέτοια έγκριση απαιτείται για τους απόφοιτους εκτός Αγγλίας σύμφωνα με το άρθρο 155(1)(α)(β) του περί Εταιρειών Νόμου Κεφ. 113. Έτσι το Υπουργικό Συμβούλιο έθεσε με σχετική απόφασή του ορισμένα κριτήρια, αναφορικά με τους κατόχους του τίτλου C.P.A. των Η.Π.Α.

10

15

Επιπλέον προβλήθηκε το επιχείρημα ότι η Νομοθετική εξουσιοδότηση, του άρθρου 155(1)(β) του Κεφ. 113 και η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για τη θέσπιση κριτηρίων ήταν η συνέπεια της γνώσης του Νομοθέτη, του Υπουργικού Συμβουλίου και της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αξιολόγησης Αιτητών για την εξάσκηση του επαγγέλματος του Λογιστή/Ελεγκτή σε δημόσιες εταιρείες σχετικά με την ανομοιότητα που υπάρχει μεταξύ των πτυχιούχων Λογιστών των Αγγλικών Πανεπιστημίων, αφ' ενός και των πτυχιούχων άλλων χωρών, συμπεριλαμβανομένων και των κατόχων του τίτλου C.P.A. αφετέρου, και οι οποίες διαφορές τους είναι σύμφωνα με τους καθ' ων η αίτηση οι πιο κάτω:

20

25

“(α) Επειδή απαραίτητο προσόν για τον έλεγχο δημόσιων εταιρειών είναι η πολύ καλή γνώση της Κυπριακής Νομοθεσίας σε θέματα Φόρου Εισοδήματος και περί Εταιρειών Νόμου και επειδή η Κυπριακή Νομοθεσία επηρεάστηκε από την Αγγλική Νομοθεσία σ' αυτά τα θέματα, ως εκ τούτου οι πτυχιούχοι Αγγλικών Πανεπιστημίων είναι γνώστες των απαιτούμενων θεμάτων στην Κύπρο του Φόρου Εισοδήματος και των περί Εταιρειών Νόμου. (Τεκμήριο Α).

30

35

Τουναντίον όμως οι κάτοχοι του C.P.A. των Η.Π.Α., είναι εντελώς ξένοι με την αναφερόμενη Κυπριακή Νομοθεσία.

40

(β) Ο τίτλος C.P.A. των Η.Π.Α. για εισδοχή στην Κυπριακή Κυβερνητική υπηρεσία, θεωρείται ισοδύναμος των αναγνωρισμένων σωμάτων επαγγελματιών Λογιστών με τον όρο ότι οι κάτοχοί του, θα έχουν τριετή τουλάχιστο Λογιστική ή ελε-

γγκτική πείρα μετά από υπηρεσία είτε σε εγκεκριμένο ελεγκτικό γραφείο είτε σε ανώτερη θέση δημόσιας εταιρείας, ενώ οι κάτοχοι Αγγλικών τίτλων είναι απαλλαγμένοι από αυτό τον όρο. (Τεκμήριο Α, Β, Γ).

5

Από τις αμέσως πιο πάνω παραγράφους, αποδεικνύεται ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή, εισηγήθηκε τα επίδικα κριτήρια, αφού προέβηκε σε δέουσα έρευνα του όλου θέματος.

10

(γ) Η διδακτέα ύλη των αποφοίτων των Αγγλικών Πανεπιστημίων είναι πολύ διαφορετική, από εκείνη των κατόχων του τίτλου C.P.A. των Η.Π.Α.

15

(δ) Η διαδικασία και η δοκιμασία κτήσης του Αγγλικού τίτλου είναι περισσότερο πολύπλοκη και δύσκολη από τη δοκιμασία για την κτήση του Αμερικάνικου τίτλου C.P.A.

20

(ε) Η μακρόχρονη φοίτηση, που απαιτείται στα Αγγλικά πανεπιστήμια για την κτήση των τίτλων Chartered Accountant ή Certified Accountant και το ύψιστο πνευματικό τους επίπεδο συγκριτικά με τη μικρότερη σε χρόνο φοίτηση, που απαιτείται για την κτήση του τίτλου C.P.A. και το όχι σε τόσο ψηλό βαθμό μορφωτικό του επίπεδο, προσδίδει μεγαλύτερη βαρύτητα και εγκυρότητα στους Αγγλικούς τίτλους, με αποτέλεσμα να καθίστανται ανώτεροι από τους Αμερικάνικους τίτλους.

25

30

(ζ) Στην Αγγλία, προϋπόθεση κτήσης των σχετικών τίτλων είναι η πολύχρονη Λογιστική/Ελεγκτική εξάσκηση ενώ τέτοια προϋπόθεση δεν απαιτείται για τη λήψη του τίτλου C.P.A.”

35

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι το σκεπτικό αυτό και ιδίως λόγω της γνώσης των πτυχιούχων των Αγγλικών Πανεπιστημίων πάνω στην Κυπριακή Νομοθεσία τα πιο πάνω κρατικά όργανα προέβησαν στην επίδικη διαφοροποίηση, στη διαφορετική μεταχείριση των αναφερόμενων τίτλων σπουδών, μετά που εκτίμησαν την περισσότερο προσαρμοστικότητα των Αγγλικών τίτλων με την Κυπριακή πραγματικότητα, κινούμενα στα πλαίσια της διακριτικής τους ευχέρειας, χωρίς ποτέ να υπερβούν τα ακραία όρια της.

40

Σαν επακόλουθο με βάση τα πιο πάνω δεν υπήρξε ανεπανόρθωτη υπέρβαση των Συνταγματικών ορίων της διάταξης 28, από τη Νομοθετική εξουσία και το Υπουργικό Συμβούλιο, επειδή απλά και μόνο τηρήθηκε η Συνταγματική Αρχή της Ισότητας, περί ανομοίας με-

ταχείρισης πάντων των τελούντων κάτω από ανόμιες συνθήκες.

Το σκεπτικό των αρμοδίων κρατικών οργάνων αφού κατέληξε στην ανομιότητα των τίτλων, που αναφέραμε, οδήγησε σε μη όμοια μεταχείρισή τους.

5

Έχω εξετάσει τις εισηγήσεις και των δύο πλευρών και έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις οι οποίες δεν θα edικαιολογούσαν επέμβασή μου στην επίδικη απόφαση γιατί ήταν μέσα στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας των αρμοδίων Οργάνων να προβούν στη διαφοροποίηση την οποίαν έχουν κάμει με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 23 Αυγούστου 1990 για θέσπιση κριτηρίων για αναγνώριση του τίτλου C.P.A. σαν ισότιμου προσόντος για σκοπούς του άρθρου 155(1)(β) του Κεφ. 113. Η διαφοροποίηση είναι εύλογη και επομένως επιτρεπτή γιατί γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ αντικειμενικά και εύλογα κρινομένων ανομοίων.

10

15

Ως προς το δεύτερο νομικό λόγο που έχει εγερθεί από μέρος του αιτητή θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα πιστοποιητικά τα οποία επισύναψε στην επιστολή του της 5 Οκτωβρίου 1990 δεν τέθηκαν ποτέ ενώπιον της Επιτροπής πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης η οποία edικαιολογείτο με τα στοιχεία τα οποία ο ίδιος είχε επιλέξει να θέσει ενώπιόν της προς υποστήριξη της αιτήσεώς του. Και τούτο γιατί ο αιτητής εφάρετο να είχε αποκτήσει τον τίτλο του C.P.A. στις 14 Δεκεμβρίου 1988, ημερομηνία έναρξης των απαιτούμενων δυόμισι ετών εργασίας στην Κύπρο. Ο ίδιος είχε υποβάλει με την αίτησή του μόνο ένα πιστοποιητικό από τον οίκο Coopers and Lybrand, Ιωάννου, Ζαμπέλλας και Σία όπου και αναφέρεται τέτοια πείρα του για τριάμισι χρόνια περίπου στην Κύπρο, δηλαδή από τις 4 Σεπτεμβρίου 1985 έως 24 Μαρτίου 1989.

20

25

30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.